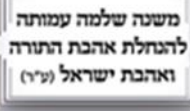

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הרה"ק רבי קלונימוס קלמן ב"ר אהרן אפשיטין זצ"ל
הגאון רבי חיים אלעזר ב"ר אברהם יהודה לייבוש וואקס זצ"ל
הרה"ק רבי שלמה בהרה"ק ר' מאיר נתן הלפרשטאם זצ"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

אחד מעשרה - יכול להרבות ולהפריש תרומה, הואיל ואשכחן שם תרומה במקום אחר שהיא אחד מעשר. ואם רבה יותר, אין שם תרומה על אותו רבוי, והוא חולין הטבולין למעשר ומדומע בתרומה. וזו היא תקנתו, שיעשנו תרומת מעשר למקום אחר, ויתנהו ללוי שיעשנו תרומת מעשר על מעשר טבל שלו, והלוי יתן לו חולין כנגד אותו רבוי. והא דקאמר יעשנו תרומת מעשר למקום אחר, ולא אמר יעשנו תרומה למקום אחר, לפי שאין תורמין שלא מן המוקף, אבל תרומת מעשר מפרישין אותה שלא מן המוקף.

מחצה חולין ומחצה תרומה - דסבר יכול אדם לעשות חצי כריו תרומה, דכתיב (דברים יח) "ראשית דגנך", דיו לראשית שיהיה כדגן, וראשית היא תרומה, ודגן הוא השיריים.

עד שישיר שם חולין - לא בעינן רק שיהיו שיריה ניכרין. והלכה כרבי טרפון ורבי עקיבא.

המְרַבֵּה בְּתְרוּמָה אדם הרוצה להרבות בתרומה, היינו להוסיף על השיעור שקבעו חכמים כעין יפה, עד כמה רשאי הוא להרבות, ונחלקו בזה התנאים - רבי אלעזר אומר: אֶחָד מְעֻשָּׂה כלומר עד עשירית מהכרי מותר להרבות ולהפריש תרומה, בְּתְרוּמַת מְעֻשָּׂר שכן מצינו שתרומת מעשר, ששיעורה הוא אחד מעשרה, נקראת 'תרומה', ומכאן שאף תרומה גדולה רשאים להפריש בשיעור של אחד מעשרה, יֵתֵר מִכָּאֵן ואם הפריש יותר מאחד מעשרה, יַעֲשֶׂנָה תְרוּמַת מְעֻשָּׂר לְמָקוֹם אַחֵר לפי שעל התוספת לא חל שם תרומה, והרי היא חולין וחייבת במעשר, וכיוון שהיא מעורבת בתרומה, תקנתה היא שיעשנה מעשר ראשון ויתן הכל ללוי, והלוי יעשה את המעשר ראשון הזה, המעורב בתרומה, תרומת מעשר על מעשר ראשון שיש לו במקום אחר, ויתן את כל התרומה לכהן. רבי ישמעאל אומר: מְחֻצָּה חֲלִין וּמְחֻצָּה תְרוּמָה יכול הוא להרבות בתרומה עד מחצית מכמות הכרי, לפי שכתוב: "ראשית דגנך" ודרשו: דיו לראשית' שיהא כדגן, היינו שראשית שהיא התרומה, ודגן הוא השריים, היינו תבואת החולין שנשארת, היינו שיכול שכמות התרומה וכמות השריים יהיו באותה הכמות. רבי טרפון ורבי עקיבא אומרים: עַד שְׁיִשִּׁיר שָׁם חֲלִין רשאי הוא להרבות ולעשות אפילו את רוב הכרי תרומה, עד שלא ישאיר ממנו אלא מקצת חולין, ומה שכתוב ראשית, היינו שיהיו השיריים ניכרים, ואמנם אם אמר 'כל גרני תרומה', לא אמר כלום. וההלכה היא כרבי טרפון וכרבי עקיבא.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו

רבינו עובדיה מברטנורא

הכלכלה – הסל שמודדים בו להפריש המעשרות ותרומת מעשר, שאין מפרישים אותן אלא במידה ובמנין ובמשקל, כדתנן ואל תרבה לעשר אומדות. אבל תרומה גדולה אין מפרישים אותה אלא מאומד כדתנן לעיל.

משערין את הכלכלה – לידע מה שיכנסו בה מן הפירות.

בבכורות – בזמן שהפירות בבכוריהן הן במלואן והכלכלה מכילה מהן פחות ממה שהיא מכילה מהן בסוף הקיץ, שכבר התחילו להצטמק והן צנומות דקות.

ובאמצע הקיץ – שהן מבושלות ואינם מצומצמות, הכלכלה מחזקת מן הפירות יותר ממה שמחזקת מהן כשהן מבוכרות במלואן, ופחות ממה שהיא מחזקת מהן בסוף הקיץ כשכבר נצטמקו. הלכך משערין בשלושה זמנים הללו.

ובסייפות – פירות שבסוף הקיץ.

המונה משוכה – מן המוציא באומד.

המוודד משוכה וכו' – ודוקא במעשרות ובתרומת מעשר, אבל לא בתרומה גדולה כדפרישית.

בְּשֵׁלֶשֶׁה פְּרָקִים זמנים **מְשַׁעְרִים אֶת הַכֹּלְכָלָה** קובעים את שיעורה של הכלכלה, היינו הסל של התאנים או של פירות אחרים, איזו כמות פירות היא מחזיקה, כדי לדעת כמה תרומה צריך להפריש ממנה, כגון אם הכלכלה מחזיקה מאה תאנים, מפריש ממנה שתי תאנים לתרומה, כמו שלמדנו לעיל (א, ז) "אין תורמין לא במידה וכו'", אבל תורם הוא את המדוד ואת השקול ואת המנוי. ואלו הם הזמנים: **בְּפִכּוּרֹת** בעונת הפירות המקדימים להבשיל, לפי שאז הפירות הם מלאים וגסים, ובגלל זה הכלכלה מחזיקה כמות קטנה מהם **וּבְסִיפֹת** ובעונת הפירות המאחרים להבשיל, היינו בסוף הקיץ שאז הפירות הם מצומצמים ודקים, והכלכלה יכולה להכיל כמות גדולה מהם **וּבְאֶמְצַע הַקִּיץ** שבתקופה זו הפירות בשלים ואינם גסים, והכלכלה יכולה להחזיק כמות יותר גדולה מאשר בעונת הסייפות (סוף הקיץ), אך כמות קטנה יותר מאשר בעונת הבכורות. **המונה מְשֻׁכָּה** המונה את הפירות שבכלכלה, כדי לתרום מן המנוי, הרי הוא משובח מן התורם עפ"י אומד דעתו, כלומר ממי שמשער את כמות הפירות שבכלכלה ותורם עפ"י השערותו זו, **וְהַמוֹדֵד מְשֻׁכָּח מְמֻנָּו** לפי שיש פירות גסים וגדולים ויש פירות קטנים, ואין המנין קובע כל כך את שיעורם, לפיכך המודד הוא משובח מן המונה, **וְהַשּׁוֹקֵל מְשֻׁכָּח מְשֻׁלְּטָן** לפי שהמשקל הוא השיעור המדויק ביותר.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)